

VALİ KUTLU AKTAŞ İLKOKULU

KÜÇÜK ELLER
GÜÇLÜ KALEMLER

MİNİK KALPLERİN SESİ

İZMİR
İL MİLLİ EĞİTİM
MÜDÜRLÜĞÜ

İMTİYAZ SAHİBİ

Vali Kutlu Aktaş İlkokulu adına
Sevda BEDÜR KARAAĞAÇ
Okul Müdürü

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Nefise ÇAPKAN
Okul Müdür Yardımcısı

EDİTÖRLER

Turgay TÜRKAN
Sinan Sayit SOYLULAR
Melike EROL
Mukaddes ÇİĞA

TASARIM

Mukaddes ÇİĞA

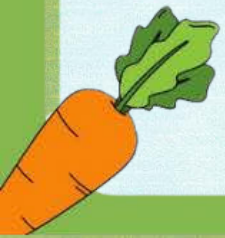
İÇİNDEKİLER

- 1- Canan ve Can.....Berrak Ela KARABIÇAK
- 2- Bezbez'in Azmi.....Ceyda ADAŞLIK
- 3- Nutella'nın Maceraları.....Elif Ada KAYKI
- 4- Toprağın Cömertliği.....Mehmet Cemal BEN
- 5- Minik EllerimElif Su ÖZBEK
- 6- Sevgi Ağacı.....Alya İzmir GÜNEY
- 7- 23 Nisan.....Mehmet Akif AKÇA
- 8- Minik Ellerim.....Orhun Alp BELGÜL
- 9- Zeynep'in Doğum Günü.....Adem SERCAN
- 10- Duygu.....Yurdagül TÜRKÖĞLU
- 11- Küçük SerçeMeyra ÇALAY
- 12- Kedi ve Küçük Kız.....Bengisu KESKİN
- 13- Görevimiz Tehlike.....Almina BEKTAŞ
- 14- Doğayı Korumak.....Su Alin AYDIN
- 15- Canım Annem.....Kumsal YILMAZ
- 16- Beyaz Güvercin.....Zeynep ÇELİK
- 17- Karışık Hayatım.....Asil Ateş ATAY
- 18- Şövalye ve Dev Krallık.....Kıvanç PAĞAÇ
- 19- 23 Nisan.....Poyraz KAYIŞ
- 20- 23 Nisan.....Duru Coşkun
- 21- Sen İnan Sen Başar.....Ela Derin BAŞGÜT
- 22- Pembe Balon.....Berrak Ela KARABIÇAK
- 23-Kutup Ayısı Bombo.....İsmail ALAGEYİK
- 24- 23 Nisan Hangi Renktir.....Karahan KUMAÇ
- 25- Küçük Ejderhanın YaşadıklarıUmut ÖZER
- 26- Uçan Top.....Hasan Adil ÇETİNER
- 27- Ali ile Limon Ağacı.....Ayaz ÖĞMEN
- 28- Ahmet'in MaceralarıAsrın Lütfü ÇINAR
- 29- Açgözlü Tavşan.....Can Mert AKIN
- 30- Maceracı Diş.....Arda IŞIK
- 31- Gezegenlerle Tanışalım.....Tuğra GÜLTEKİN

Umut ÖZER
3 / A

🍌 CANAN VE CAN 🍌

Bir Zamanlar Canan ve Can adında iki tane çocuk varmış Bu çocuklar sınıf arkadaşımıymış. Anneleri bir gün onlara, sinemaya götüreceğini söylemiş, çocuklar çok sevinmişler. Anneleri sinemadayken sessiz olmalarını tembihlemiş. Çocuklar da sessizce izlemişler. Filmin adı "Kaybolan Ezgi" imiş. Film izlemek için oturmuşlar.

Filmde Ezgi kayboluyormuş, Ezgi anne ve babasının telefonunu bildiği için güvenliğe haber verince çok çabuk ailesine kavuşuyormuş. Canan ve Can anneleriyle eve gitmişler. Bir gün öğretmen sınıfça " Akvaryuma" gideceklerini söylemiş ve gitmişler. Serviste bazı kişiler uyuyakalmış. Onları uyandırmışlar, akvaryuma girmişler. Akvaryumu gezmişler, ancak bir ara öğretmenlerini başka birisiyle karıştırmışlar ve başka yöne gitmişler. Sonra kaybolduklarını fark etmişler. Ama akvaryum o kadar büyükmüş ki öğretmenlerini bir türlü bulamamışlar. Acıkınca tost almışlar. Tostu yemişler tuvalete gitmişler sonradan güvenliği aramaya karar vermişler. Birkaç kişi ağlıyormuş bir tane güvenlik çocukların ağladığını görünce onların yanına gitmiş

- Ne oldu çocuklar ? demiş

Çocuklar kaybolduklarını söylemiş. Canan filmde sonra anne ve babasının telefonunu ezberlediği için numarayı güvenliğe vermiş. Annesi öğretmenini aramış ve buluşmuşlar. O günden sonra çocuklar çok dikkat etmişler ve telefonları ezberlemenin önemini anlamışlar. Aynı zamanda akvaryum da çok eğlenmişler.

CANAN^{VE} CAN

Berrak Ela KARABIÇAK

3/A

BEZBEZ' İN AZMİ

Fadime Hanım bezelye ayıklıyordu. Bezelyelerin arasında olan Bezbez pişirilip insanlar tarafından yenmek istemiyordu. Çaresiz bir şekilde etrafına bakınırken açık bir pencere gördü. “Kaçmak için iyi bir fırsat diye düşündü.” Tabii ki bunu gizli bir şekilde yapacaktı. Yola çıkmak için hazırlıklarını yapmaya başlamıştı ki birden leğenin havalandığını fark etti. Tam pencereye doğru zıplayayım derken birden buz gibi bir yere giriş yaptıklarını fark etti. Günler geçmişti. Bezbez hala buzluaktaydı, sonrasında birden içerisi sıcak hava ile doldu. Bezbez, poşetin açıldığını görür görmez açık olan cama doğru metrelerce zıplamaya başladı. Tabi ki valizini de yanına almayı unutmuş değildi.

Bezbez için yepyeni bir hayat başlıyordu. Sokağa çıktığında en dikkat ettiği şey bir şeyler tarafından ezilmemektir. Zar zor yürüyordu insanların arasında. Kendine barınak ararken bir delik gördü. Deliğe yaklaştıkça deliğin toprak altına açılan bir evin kapısı olduğunu anladı. Deliğin içinden biri çıktı:

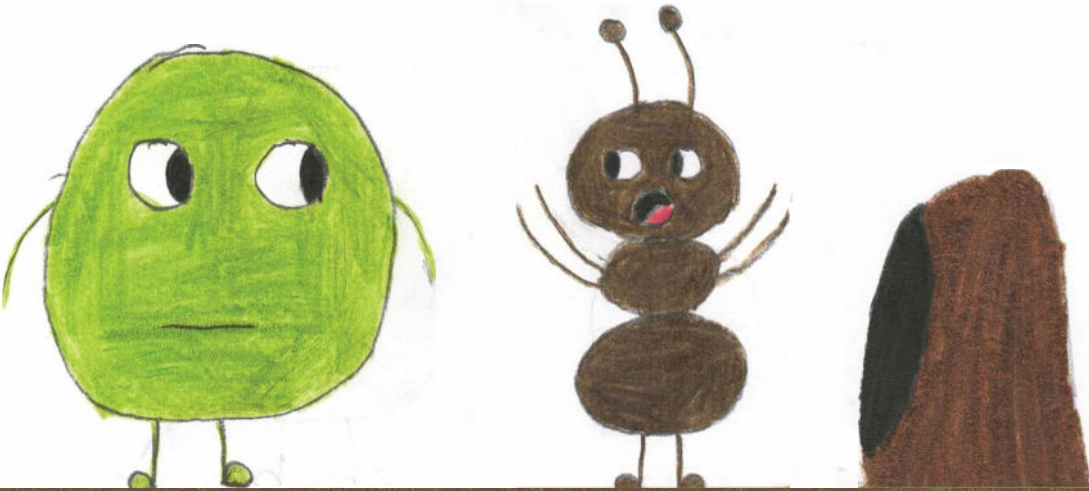
- Hey evimin önünde ne yapıyorsun ? dedi

Bezbez:

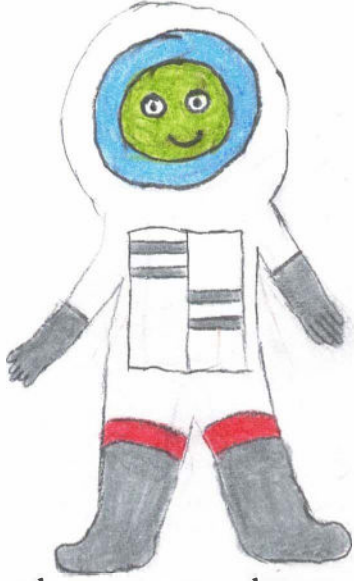
- Pardon ev arıyordum bildiğiniz satılık ev ya da arsa var mı ?

Karınca :

-Yok ama bildiğin bir emlakçı var.

Bezbez emlakçıya geldi ve fiyatı en uygun olan evi kiraladı. Bir işte çırak olarak çalışması gerekiyordu. Çünkü eve acil mobilya alması gerekiyordu. Ertesi gün erkenden kalkıp iş aramaya başladı. Bir kafe gördü, kafenin camında “ Garson Aranıyor ” yazıyordu. Bezbez kafeyi yöneten kişiyle görüştü, kafeyi yöneten kişi Bezbez’in eline garson kıyafeti verdi. Bezbez patronu Ağılı'nın verdiği kıyafetleri giyip hemen işe başladı. Bir ay sonunda patronu yeni başladığı için 10.000 Lira vermişti. Bezbez tasarruflu olduğu için parasının bir kısmını kitaplara, bir kısmını ev kirasına, kalanını test kitaplarına harcadı. Bezbez çok çalıştı ve liseden üniversiteye geçti. Üniversiteyi bitirince astronot oldu.

Bezbez mezun olunca uzaya çıktı. Uzaya çıktığında ilk işi odasına yerleşip araştırmalarına başlamaktı. Bezbez kıyafetlerini giyip Ay’dan bir kaç parça aldı. Dışarı çıktı. Çıktı çıkmasına ama kapısının önünde değişik bir şey vardı. Bu varlık bir kameraydı. Uzayda olan bezelyeyi gören Gök bilimcisi bu kaydı hemen haberlere çıkarttı. Bezbez’in işi bitip evine döndüğünde hemen kıyafetlerini değiştirdi. Televizyonu açtığında bir de ne görsün? Kendisi. Bezbez artık dünyanın ilk bezelye Astronotuydu. İnsanlar Bezbez’i ünlü yaptıkları için Bezbez dünyaya bir sürü katkıda bulundu. Bezbez’in en sevdiği gezegen Mars’ken dünya Bezbezi ünlü yaptığı için artık Bezbez’in en sevdiği gezegen Dünya’ydı.

Ceyda ADAŞLIK

3/A

NUTELLA'NIN MACERALARI

Bir zamanlar Nutella adında bir köpek yaşarmış. Köpek barınağından Elif Ada isimli bir çocuk tarafından sahiplenilmiş. Elif Ada artık onun yeni sahibiymiş. Birlikte harika günler geçirmişler. Nutella harika yemekler yemiş. Birlikte 2024'e girişi kutlamışlar. Elif Ada'nın uzakta Eren diye bir arkadaşı varmış. Elif Ada ve Eren harika iki dostmuş. Köpekleri Maks ve Nutella da iyi anlaşmışlar. Bir gün Elif Ada piyano kursuna gitmiş. Elif Ada'nın babası Nutella'yı dışarı çıkarmış ama Elif Ada'nın bundan haberi yokmuş. Elif Ada bir bakmış Nutella yok. Elif Ada:

- Nutella gitmiş.

Annesi :

- Sen gidip onu ara, ben de sarma sarayım.

Elif Ada :

- Tamam anne, deyip dışarı çıkmış. 5 dakika geçmiş bulamamış. Eren gelip ona yardım etmiş ama nafile. Elif Ada " Nuti Nuti of yok işte "diye ağlamış.

Elif Ada bir yere oturup düşünmeye başlamış. Köpek nereye gider ki diye düşünürken babasını çağırmış. Babası gelip ne olduğunu sormuş. Elif Ada Nutella'nın kaybolduğunu söylemiş. Babası " Ben Nutella'yı bulup gelirim" demiş. 6 saat sonra gelen babası köpeği bulamadığını söylemiş. Elif Ada çok üzülmüş. "Ben onsuz yapamam" deyip yukarı çıkmış. Dışarıda yağmur yağıyormuş. Elif Ada ağlarken uyuyakalmış. Köpek havlaması sesine uyanmış. " Hav hav hav " Bir de bakmış ki Nutella.

Elif Ada :

- Seni çok özledim Nutella diyerek sarılmış.

Ertesi gün Elif Ada Eren'e Nutella'yı bulduğunu söylemiş. Tekrar oyun oynamaya başlamışlar. Sonradan Max ve Nutella'nın 4 erkek 6 kız 10 tane yavruları olmuş. Elif Ada ailesi ve Nutella'nın ailesiyle mutlu bir yaşam sürmüşler.

Elif Ada KAYKI

4/F

TOPRAĞIN CÖMERTLİĞİ

O sabah güneş her zamanki gibi gökyüzüne yükselmişti. Isısını ve ışığını tüm dünyaya cömert bir şekilde göndermeye başlamıştı. Babam elinde minik paketdeki tohumları alıp bahçeye çıkmıştı. Dedem bahçedeki toprağı önce tırmıklamış sonra yabancı otlardan bahçeyi temizlemişti. Bir çuval dolusu gübre bahçenin köşesinde bekliyordu. Babamın elindeki minicik tohumlara baktım:

-Nasıl olur ? dedim. Bu tohumlar şimdi nasıl patlıcan, domates olacaktı. Bu kadar kolay mıydı ? dedim.

-Babam :

-Doğa emek ister oğlum, sen ona bir tohum verirsen o sana yüzlerce ürün verir dedi. Toprak bereketmiş.

Heyecanla bekledim bahçede. Dedemi ve babamı izledim. Tek tek tohumları bahçeye ekmişlerdi, sonra su vermişlerdi toprağa.

- Dedeme sordum:

- Neden suladınız ? daha bitki yok ki dedim.

Dedem cevap verdi :

- Can suyu bu oğlum, bu tohumlara can verecek.

Bahçenin üzerini uzun bir naylonla kapattılar, tohumlar filizlensin diyeymiş. Tohumlar filizlenmişti, güneş, toprak can olmuştu bütün tohumlara. Şimdi bahçemizde minicik çıkan patlıcan, domates, biber, kabaklar vardı. O gün benim için unutulmayacak kadar güzel geçmişti. Doğanın çok cömert davrandığını bir kez daha anladım

Mehmet Cemal BEN

3/A

SEVGİ AĞACI

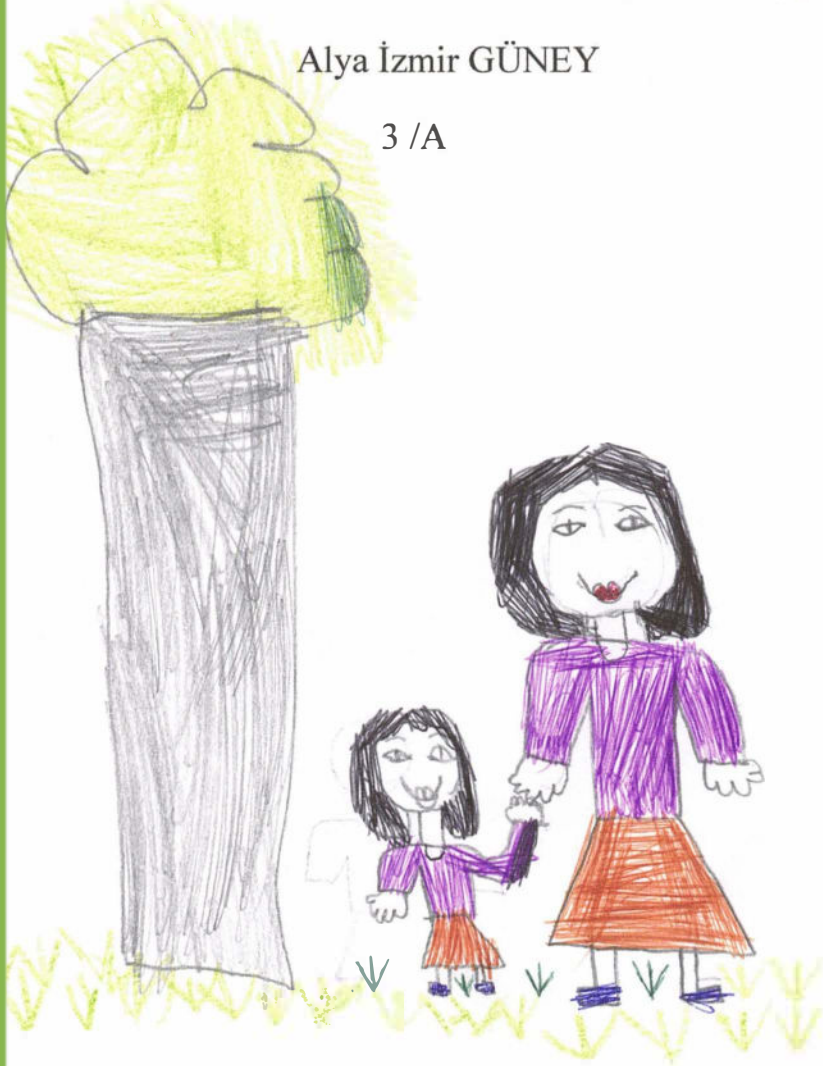
Sevgi ağacı bu
Yaprakları kalp
İnsanlar mutlu.
Güzelliktir bu

Çocuklar mutlu
Büyükler iyi
En sevdiğim bu
Sevgi ağacı bu

Alya İzmir GÜNEY

3 / A

MİNİK ELLERİM

Miniciktir ellerim
Kalem tutmaya başladı
Annemin avuçlarında
Büyümeye başladım
Minicik ellerimiz
Çiçeklere dokunsun
Olalım hep el ele
Cebimizde şekerle

Elif Su Özbek

2/ F

23 NİSAN

Her gün böyle olsa

Çocuklar neşeyle dolsa

Ne güzeldir bugün

Bugün 23 Nisan

Herkes birlik olur

Çocuklar neşe dolar

Ne güzeldir bugün

Bugün 23 Nisan

Atatürk'ten hediye bize

Kutlarınız hep sevgiyle

Ne güzeldir bugün

Bugün 23 Nisan

Caddeleri insan dolmuş

Çocuklar da sevinçle dolmuş

Ne güzeldir bugün

Bugün 23 Nisan

Mehmet Akif AKÇA

MİNİK ELLERİM

Benim minik ellerim

Kalem tutar

Oyun oynar

Sevgiyle kucaklar

Benim minik ellerim

Sizi çok severim

Hep iyi bakar

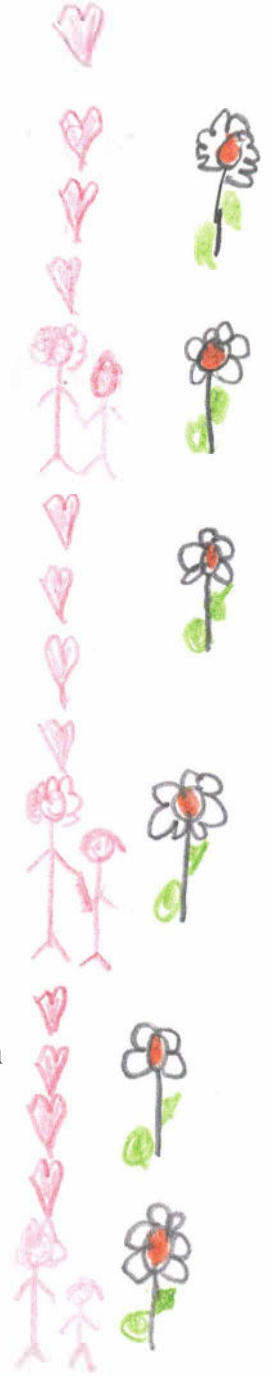
Hep temizlerim

Benim minik ellerim

Dünyayı kucaklar

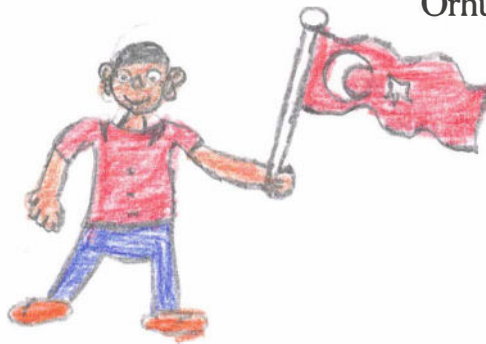
Ben ellerimi çok severim

Benim minik ellerim

Orhun Alp BELGÜL

2 / F

ZEYNEP'İN DOĞUM GÜNÜ

Zeynep'in doğum günü 8 Mart'ta kutlanacaktı. Zeynep çok heyecanlıydı. Zeynep'in doğum gününde bütün arkadaşları vardı. Zeynep bu duruma çok mutlu olmuştu. Arkadaşları Zeynep'e çok güzel hediyeler aldı. Emre oyuncak bebek almıştı, Ayşegül ise ona bir kitap aldı. Pasta üfleme sırasında yağmur başladı. Mert :

-Ama hava çok güneşliydi dedi. Zeynep'in evine gidip orada doğum gününü yaptılar. Zeynep dedi ki “ Anneciğim benim en sevdiğim gün bugün çünkü bugün doğum günüm ” dedi. Zeynep çok güzel bir gün geçirmişti.

Aden SERCAN

2 / F

DUYGU

Duygu sevinçtir

Bilmek gerek duyguyu

Acı tatlı mutlu günlerdir

Her insanda duygu vardır

Düş gördün mü duygu gelir karşıma

Ne mutlu ne mutsuzdur duygular

Duygu kafanda hisler gelir karşıma

Nasıl mı desem duygu seni mutluluğa yönlendirir

Kim bilir ne zaman nasıl gelir

Başımı her zaman duygular süzülür

Duyguyu göremezsın o sana gelir

Yurdagül TÜRKOĞLU

2 / G

KÜÇÜK SERÇE

Bir kış günü pencereden yağan karı izliyordum. Kar bütün yolları kapatmış, ağaçlar beyaza bürünmüştü.

Kuşlar yiyecek bulmak için etrafta uçuşuyordu. Babam da karla kapanan garaj yolunu açmakla uğraşıyordu. Ona yardım etmek için dışarı çıkacakken bir serçe pencereye kondu. Biraz durduktan sonra havalandı. Ben de babamın yanına gittim.

Geri döndüğümde minik serçeyi pencerenin kenarında büzüşmüş bir şekilde dururken gördüm. Hızlı bir şekilde minik serçeyi kaloriferin yanına götürdüm. Aç ve susuz görünüyordu. Hemen mutfığa gidip kuş yemi ve su getirdim. Koşarak minik serçeye verdim. Minik serçe her şeyi silip süpürdü, boş tabakları mutfığa götürdüm.

Geri geldiğimde minik serçeyi yerinde göremedim. Hızlı bir şekilde evi dolaştım, bir baktım ki annemlerin penceresi açık kalmış. Sonra anladım ki serçe gitmiş. Üzgün bir şekilde evin içinde dolaştım durdum.

Kışın güzelliği minik serçenin gitmesiyle kaybolmuştu sanki.....

Meyra ÇALAY

4 / F

KEDİ VE KÜÇÜK KIZ

Bir gün bir kedi ormanda ağaca tırmanmış. Ağaç sallanmış ve kedi ağaçtan düşüvermiş. Kedinin ayağı incinmiş ve kedi yürümekte çok zorlanıyormuş. Ormanda olan yemeklerle bir güzel karnını doyunmuş ama ayağı yine de çok kötüymüş. Bir yere yatmış ve birinin gelip kurtarmasını beklemiş. Beklemiş ama hiç kimse gelmemiş.

Kedi geceyi zar zor geçirmiş ve ertesi gün olmuş. Bir süre sonra yemek yediği yere yine gitmiş. Çünkü çok acıkmış . Gitmiş ama ne görsün ? Diğer kedi ve köpekler kavga ediyormuş. Ayağı kötü olan kedi çok korkmuş ama yine de yemeğini yiyebilmiş. Tekrar ağacın dibine gitmiş ona yardım eden hiç kimse olmamış. Zaman hızla geçiyormuş. Ertesi gün olmuş, daha ertesi gün olmuş ve bir gün nihayet kediye yardım eden biri çıkmış. Küçük kız kediyi ormandan alıp evine götürmüş. Küçük kızın adı Su imiş. Su küçük kediyi veterinerine götürüp tedavi ettirmiş. Kediye mama, su ve yatacak yer ayarlamış. Kedi ise sanki gülüyormuş.

Küçük kızın evi çok büyükmüş ama küçük kızın ailesi kedi almalarına izin vermiyormuş. Biraz uğraşınca küçük kız ailesini ikna etmiş. Kedinin ayağının iyileşmesi haftalar sürmüştü. Çünkü çok büyük bir yaraymış. Küçük kız kediyi yaşamaya devam etmiş. Kedinin artık bir adı varmış. Su, kediye Güneş adını koymuş. Küçük kızın annesinin adı Ayla, babasının adı Uzay'mış. Kedinin artık çok güzel bir evi ve ailesi varmış. Küçük kedi yeni ailesi ile yıllarca mutlu yaşamış.....

Bengisu KESKİN

4 / F

GÖREVİMİZ TEHLİKE

Merhaba ben Rüya. Arkadaşlarım Safir , Elmas ,Yakut, Kıvılcım ve İnci'dir. Bir gün arkadaşlarımdan Safir , Yakut ve İnci bizim evimize geldiler.

Annem :

- Rüya evde süt kalmamış, marketten süt alır mısın ? diye sordu. Ben de :

- Tamam anneciğim dedim ve gidip sütü aldım. Eve doğru yürürken arkadaşlarım balkona çıkmış bana el sallıyorlardı. Arkadaşlarımdan tepesinde bir UFO olduğunu fark ettim. Onları uyarmaya çalıştım fakat ufo'dan aşağıya birden bir ışık indi ve arkadaşlarımı yukarı doğru çekti. Ben koşarak arkadaşlarıma yetişmeye çalışıyordum ama nafile, arkadaşlarım UFO ile beraber gözden kayboldu. Hemen Elmas ve Kıvılcım'ı aradım ve olan biteni anlattım. Elmas:

- Gidip arkadaşlarımızı bulmamız gerek, burada elimiz kolumuz bağlı oturamayız.

Kıvılcım :

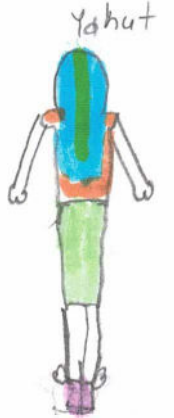
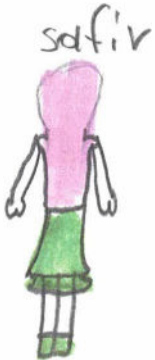
-Elmas doğru söylüyor gidip arkadaşlarımızı kurtarmalıyız ama nasıl kurtaracağız ki?

Sonra Kıvılcım birden bana dönüp :

-Sen uzay gemisi yaptığını söylemiştin.

Elmas :

-Yaşa sen Kıvılcım hiç aklıma gelmemişti.

Uzay gemimize atlayıp yola çıktık. Uzaya çıkar çıkmaz kendimizi göktaşı yağmurunun altında bulduk. Hemen ani bir manevra ile geçtik, sonra tam önümüzdeki ufoyu takip ederek uzaylıların dünyasına inişe geçtik. İrili ufaklı bir sürü uzaylı evi vardı. Uzaylıların evi şekerden yapılmaydı. 3 tanesi pamuk şekerden, 6 tanesi akide şekerinden, 16 tanesi lokumandı. Arkadaşlarımız pamuk şekerden yapılmış eve geçiyorlardı. Akşam olana kadar bekledik ve sonra harekete geçtik. Kapıyı açar açmaz minik uzaylılarla karşılaştık. Arkadaşlarımızın uzaylılara oyun öğrettiklerini fark ettik Bir uzaylı bize doğru dönüp :

- Yeni misafirler içeri gelin dedi.

Şaşkınlıkla içeri girdik. Kıvılcım neden arkadaşlarımızı kaçırdıklarını sordu.

Minik uzaylı bize dönüp :

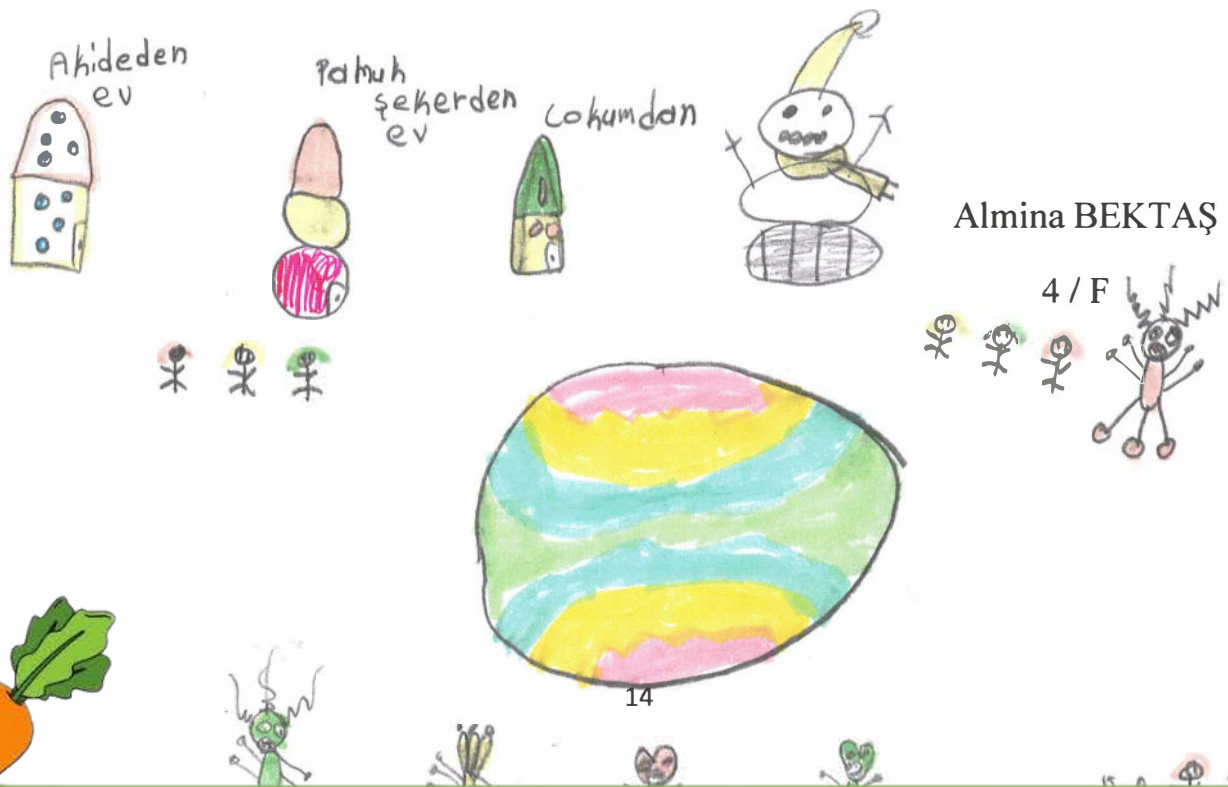
-Sadece sizden oyun öğrenmek istemiştik dedi. Kıvılcım, Elmas ve ben de

“ Biz de katılabilir miyiz? ” diye sorduk.

Minik uzaylı:

- Elbette katılabilirsiniz dedi.

Şarkı söylemeye dans etmeye başladık. Sabahın ilk ışıklarıyla beraber uzay gemimize bindik ve yola koyulduk. Yolculuk' sakın geçti, dünyaya yaklaşıncaya inişe geçtik.

DOĞAYI KORUMAK

Sakın çöp atma doğaya,
Üzülürsün sonra
Çöpler zarar verir doğaya,
Her yer çöp olur sonra.

Her yer çöp olursa
Göremezsın doğayı
Göremezsen doğayı
Güzellikleri de göremezsın

Çöpler yok eder doğayı
Çöpler yok ederse doğayı
Güzellikleri de yok eder
Sonra yok olur doğa

Su Alin AYDIN

2 / D

CANIM ANNEM

Canım annem melek annem

Doğurdun büyüttün

Geceni gündüzüne kattın

Bir kere bile of demedin

Canım annem melek annem

Sen benim kahramanım

Kanatsız meleğimsin

İyi ki benim annem

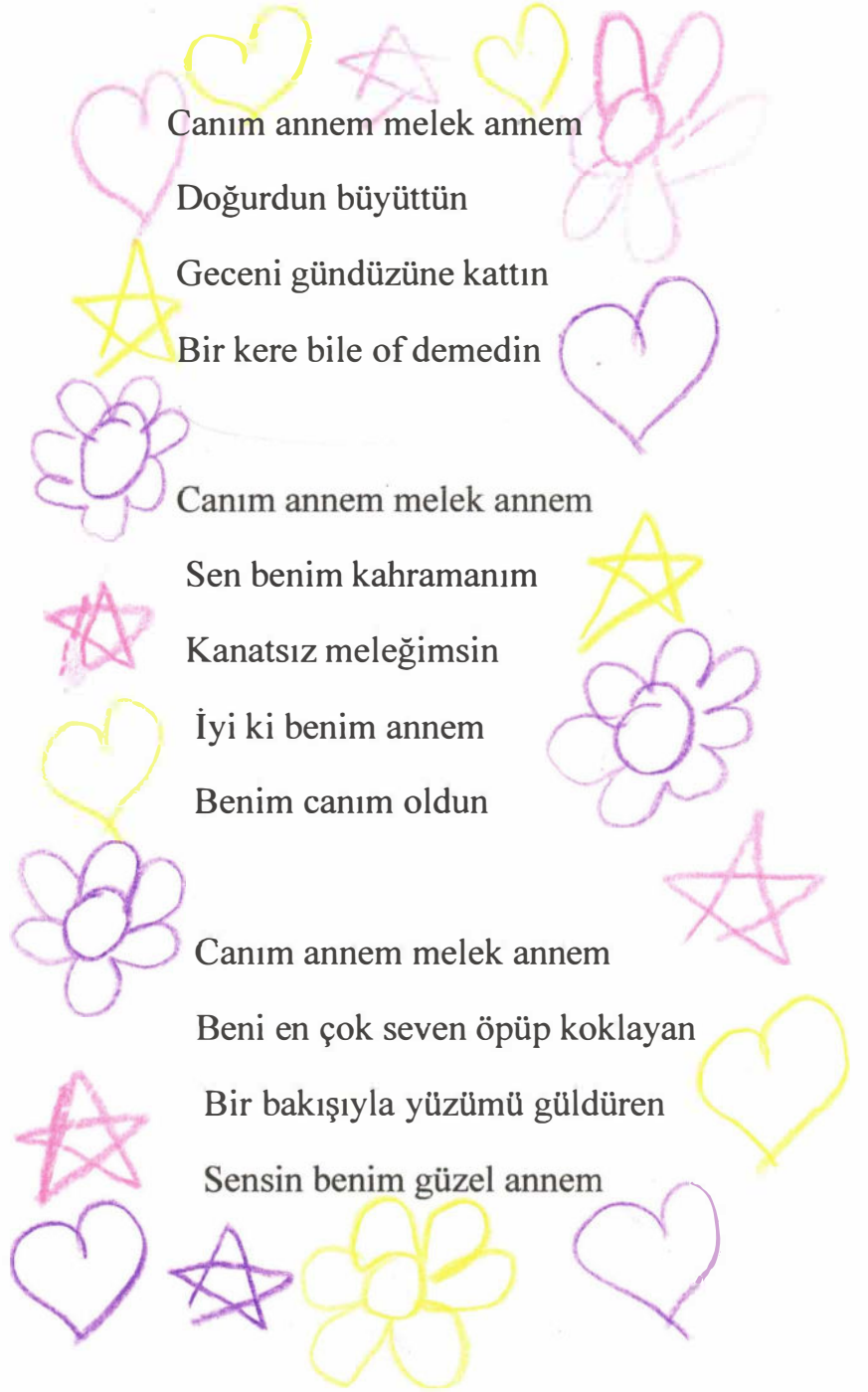
Benim canım oldun

Canım annem melek annem

Beni en çok seven öpüp koklayan

Bir bakışıyla yüzümü güldüren

Sensin benim güzel annem

Kumsal YILMAZ

2 / C

BEYAZ GÜVERCİN

Çok uzun zaman önce beyaz bir güvercin varmış. Bu güvercinin adı Beyaz'mış. Beyaz ailesi ile mutlu bir hayat yaşıyormuş.

-Her sene olduğu gibi o sene de sonbahar gelmiş. Havalarda soğumaya, yapraklar sararmaya başlamış. Beyaz'ın arkadaşları kırlangıç ve leylek de göç etmek için hazırlanmışlar. Beyaz arkadaşlarından ayrılacağı için üzülüyormuş ama onların göç etmesi gerektiğini biliyormuş. Arkadaşları ile vedalaşmış. Kırlangıç ile leylek göç etmek için uçunca o da annesinin yanına gitmiş. Annesi kışı geçirmek için yuva hazırlıyormuş. Beyaz :

-Babam nerede anneciğim ?

Annesi :

-Yemek bulmaya gitti. Akşama doğru gelir.

Beyaz :

- Yuva yapmana yardım edebilir miyim ?

Annesi :

- Madem yardım etmek istiyorsun, peki o zaman ben kırılmış dal parçalarından yuvayı tamamlayacağım. Sen de dökülen yaprakları toplayabilirsin. Topladığın yaprakları da yuvanın içine koyarız. Bu sayede yuvamız daha sıcak olur.

Beyaz :

- Tamam anneciğim ben gidiyorum o zaman. Demiş.

Sonra da yola koyulmuş, yuvadan çok uzaklaşmadan çevredeki yaprakları toplamaya başlamıştı. Yaprığı tam alacakken eline bir şey battı. Beyaz'ın eli biraz acımıştı, ama batan şey parmağına girmemişti. Dikkatlice yaprağı kaldırdı. Yaprığın altında dikenli topa benzeyen bir şey vardı. Dikenli top hareket etti, ayakları çıktı, Beyaz'ın dikenli topa benzettiği uyuyan bir kirpiydi.

Kirpi :

- Merhaba benim adım Kırır Senin adın ne ?

Beyaz :

- Benim adım Beyaz ,tanıştığıma memnun oldum Kıtır. Arkadaş olalım mı ?

Kıtır :

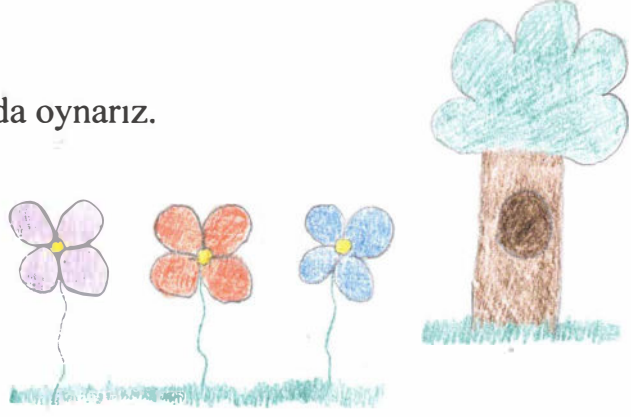
-Elbette çok isterim birlikte oyunda oynarız.

Beyaz :

-Yarın burada buluşalım o zaman.

Kıtır :

-Tamam yarın görüşürüz.

İki arkadaş vedalaşmış, Beyaz topladığı yaprakları alıp yuvasına dönmüş. Annesi onu bekliyormuş. Beyaz topladığı yaprakları annesine vermiş, annesi yaprakları yuvaya yerleştirmiş. Beyaz olanları annesine ve babasını anlatmış, annesi ve babası Beyaz'ın kirpi ile arkadaş olmasına sevinmişler. Daha sonra yemeklerini yiyip uyumuşlar.

Ertesi gün Beyaz Kıtır'la buluşacakları yere gitmiş, ama Kıtır'ın yanında iki kişi daha varmış. Beyaz kirpileri tanımıyormuş, tam onların kim olduğunu soracakken :

Kıtır :

-Bunlar benim kardeşlerim, Şeker ve Tatlı. Seni kardeşlerime anlatınca, onlar da gelmek istedi. Eğer sen de istersen birlikte oynayalım mı ?

Beyaz :

-Tabii ki çok mutlu olurum

Dördü de çok mutluydular. Kış karlı ve yağmurlu geçti. Sonunda ilkbahar geldi. Beyaz'ın arkadaşları kırlangıç ve leylek de geri döndü. Beyaz onların dönüşüne çok sevindi, onları Kıtır, Şeker ve Tatlı ile tanıştırdı. Birlikte oyun oynadılar. Beyaz artık kışları yalnız kalmayacak Kıtır ve kardeşleriyle oynayacaktı. Beyaz merakla tanışacağı yeni arkadaşları bekliyordu.

Zeynep ÇELİK

4 / E

KARIŞIK HAYATIM

Merhabalar ben Umut, sinirlerime pek hakim olamıyorum. Hatta annem ve babam sevmediğim şeyler yapınca odama gidip sinirimi yatağıma ve yastığıma vurarak geçirmeye çalışıyorum.

Okulda da evdekinden daha fazla sinirlendiğim oluyor. Ama yavaş yavaş bununla baş etmeyi öğreniyorum. Hatta bir günümü hatırlıyorum. Pazartesi günüydü, okula gidecektim ama yataktan hiç kalkasım yoktu. Bir yandan da annem sesleniyordu:

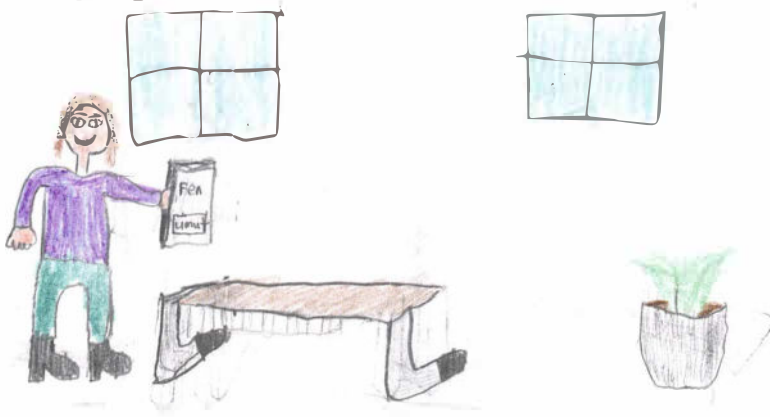
-Haydi okula geç kalacaksın, daha hazır bile değilsin. Deyip duruyordu. Kalktığımda annem aşağıda yoktu, acaba anneme bir şey mi oldu diye düşünürken annem geldi. Okula geldiğimde arkadaşım Atakan ile görüştük. Benim taktığım isim ise Atak'tı kısa ama bence gayet anlaşılır. Diğer arkadaşım ise Kenji kendisi Japon olduğu için ismi biraz değişik. Ona taktığım isim ise Ken, ama barbi ile ilgisi yok. Bana bir isim bulamadık çünkü adım zaten kısa ve takma isim çok zor bulunuyor. Bir de sınıfın kızları var. Tabii erkekler bitmedi de kızları anlatayım çünkü onlar daha fazlalar.

Zeynep sınıfın en çalışkan kızı falan, Ela sınıfın en çok soru soranı, Mira en fazla tartışılan, Derinsu sürekli bir şeyler yapar. Elif en sessizimiz ama tenefüslerde bir tık artabiliyor. Ayşe her şeye güler, Derin saçmalayan, Doğa kızlardan en yakın arkadaşım. Siya sürekli Derin Su'yu savunur. Erkeklerden ise Kenji onu zaten anlatmıştım. Anıl sınıfın futbolcusu, Çağan hiç çalışmaz, Ömer kendini hızlı geliştirir, Çınar çok tatlı. Aklıma gelenler bunlar okul işine dönelim.

Öğretmenim en sevdiğilerimden. Ders fen ama ders kitabım kayıp evde de okulda da yok.. İşte tüm macera burada başlıyor. Ders kitabımı birisi mi çaldı, yoksa kaybıldı mı bilemiyorum. Arkadaşlarımla bu konuyu çözerken Ela'nın yaptığı şeyi tahmin etmişsinizdir. Sizce yaptığı şey soru sormak mı yoksa susmak mı ? Tamam bu bir şakaydı. Tabii ki soru soruyor. Zeynep olabilecek suçluları söylüyor. Ama zaten kayıp mı, oldu çalındı mı daha bilmiyoruz. Aklımda şüpheli biri var benden korkan biri. Ama bir şeyimi çalacak kadar düşman değildir. İsmi söylemek istemiyorum. Bunu o yaptıysa aslında hiçbir şey yapamam, çünkü burası bir okul. Ama kanıtı bulup müdüre gösterebilirim. Sonucu iyi olmayabilir, ama cezasını hak eder. Ancak sınıfa gittiğimizde gelmediğini öğrendik. Kardeşi de gelmemiştir. Fen ders kitabımı bulmak için müdüre gidip kameralara bakmasını istedik. Baktığımızda suçlu o değildi.

Aslında suçlu hiç kimse değildi. Okula gelmeyen arkadaşımın annesi kitabı alıp yanlışlıkla şüphelendiğimiz arkadaşımızın sırasının altına koymuştu. Neyse kitabımı sonunda buldum. Hepimiz koştuk çünkü öğretmenler zili çalmıştı, sınıfa çıkınca öğretmenimiz sanki biraz sinirliydi. Çünkü ders 20 dakika önce başlamıştı. Okul bitti, eve gidince öğretmenimizin ödev vermediğini gördüm ve uyudum. 3 saat sonra annemin beni aramasıyla uyandım. Ödevlerimi yaptın mı dediğinde mesajlara bakıp ödevlerin geldiğini gördüm. Ödevlerimi 25 dakikada yapmıştım. Annemle babam bir saat sonra geldi, ailem de biraz konuşup yattım. Salı günü uyandım o gün okulun tatili olduğunu tamamen unutmuşum. Sonra evimizin yakınındaki bir dağda kale gördüğümü hatırladım. Arkadaşlarımı çağırıp kaleye doğru gittik.

Tabii ki yürümedik bisikletle gittik. 50 dakikada oraya varmıştık. İçeri baktığımızda bir sürü insan vardı ama hepsi bayılmışlardı. Kenji dedi ki “Ben burayı hatırlıyorum okuduğum bir hikayede vardı.” “İçerideki özel taş yani kuruluş taşının gücü olmadığı için bayılmışlardır” dedi. Ama herkes gerçek olmadığını söylerdi, artık gerçek olduğunu öğrendik. Kenan Hoca'nın söylediklerini hatırladım. Burası 1500 yıl önceki Cadılar için yapılmıştı.

Zeynep :

-Buraya girmek için yanımızda demir bulundurmalıyız dedi.

İçeri girmiştik ve içeride üzerinde benim adım yazılı olduğu pasta bulunmaktaydı. Birden aklıma geldi bugün benim doğum günüm. Buraya geleceğimiz için heyecandan unutmuşum. Bayılmış olanlar da aslında numara yapıyorlarmış. Bugün çok mutlu olmuştum, arkadaşlarımlaydım ve mutlu olmak çok güzeldi.

Asil Ateş ATAY

4 / E

ŞÖVALYE VE DEV KRALLIK

Bir gün bir şövalye atı ile beraber evinden çok uzaklarda keşif yapmaya çıkmış. Hava kararmaya başlamış. Şövalye geceyi geçirebilmek için çadırını kurup uyumuş, sabah uyandığında karnı çok acıkmış. Biraz uzakta bir şehir olduğunu görmüş, yiyecek bir şeyler bulmak için şehre gitmiş ama yiyecek hiçbir şey bulamamış. Çünkü şehirdeki yiyecekler kralın sarayında bulunuyormuş. Şövalye de kralın sarayını bulup içeri girmiş, kralın önünde diz çöküp ondan yemek istemiş. Kral bir şartla yiyecek vereceğini söylemiş.

Şartı şehrin dışındaki madenden elmas alıp getirmesiymiş. Şövalye :

-Peki efendim demiş.

İki gün süren zorlu yolculuğun ardından şövalye elması krala teslim etmiş. Şövalye çeşit çeşit yiyecekler yiyerek ve birazını da alarak evine geri dönmüş. Seneler sonra kralın sarayına düşmanları saldırmış ve sarayı yıkmışlar. Kral oradan kaçmış, tesadüfen şövalyenin yaşadığı yere gitmiş. Orada kalmak istemiş. Şövalye hemen kabul edip kralı ağırlamış. Kral çok utanmış niye bana bir şey yaptırmadan evine aldın demiş Kral.

-Şövalye :

- İyilikler karşılıksız yapılandır demiş.

Kral çok mahcup olup şövalyeden özür dilemiş ve ona teşekkür etmiş.

Kıvanç PAĞAÇ

3/A

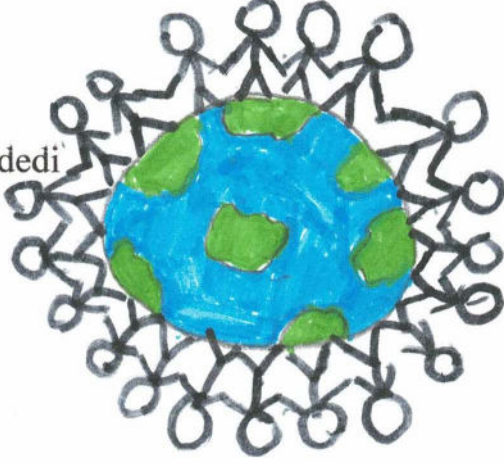

23 NİSAN

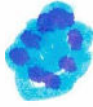
23 Nisan'da TBMM açıldı
Bu tüm çocukların neşesini
İkiye katladı

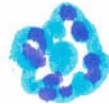
Atatürk o güne
"Çocuk Günü" dedi
O gün orada
Bunu açıkladı

23 Nisan'da
Çocukların önemini
Tüm dünya
Bir kez daha anladı

23 Nisan
Ulusal Egemenlik
Çocuk Bayramı
Tüm çocuklara
Kutlu olsun

Poyraz KAYIŞ

4 / F

23 NİSAN

23 Nisan
Çocukları armağan
Ne güzel bu millet
Yaşasın 23 Nisan

1923'te
Meclis açıldı
Bütün Türkiye'ye
Neşe saçıldı

23
Nisan

Bütün dünya
Kutlar bu bayramı
Çocuklar sevinçle
Kutlar bayramı

Duru Coşkun

4 / F

SEN İNAN SEN BAŞAR

Bir zamanlar okulda çok başarılı olan, ancak sporda başarısız olan bir kız varmış. Bu çocuğun adı Eda'ymış. Eda aynı zamanda saygılı , hanım hanım bir kızmış. Bu özelliğinden dolayı tüm arkadaşları onunla iyi geçinirmiş ve oyun oynarmış. Fakat yüzmedeki eğitmenlerinden hep azar işitirmiş. Eda ise böyle durumlara üzülür, her okula gittiğinde arkadaşları onu mutsuz görmüş.

Bir gün Eda okula geldiğinde arkadaşları çok şaşırılmış. Çünkü o Eda değilmiş. Gözlerinin altı mosmor, bitkin ve yorgunmuş. Bunu gören öğretmen Eda'ya çok üzülmüş. İki ders uyumasına izin vermiş. Eda çok mutlu olup öğretmene sarılmış. İki ders bitmiş ama Eda ancak uykusundan uyanmış ve sapa sağlam olmuş. Tabii ki arkadaşları Eda 'nın sırasına dikilmiş herkes neden bu kadar yorgun olduğunu sormaya başlamış. Eda ise şöyle söylemiş:

- Arkadaşlar biliyorsunuz ki ben spora gidiyorum. Fakat biraz başarısızım. Bu nedenle öğretmenlerim beni hep uyarıyor ve azarlıyorlar. Dün de beni çok azarlamışlardı. Ben de çok üzülüm ödevlerimi yaptıktan sonra yatağıma geçip hüngür hüngür ağladım. En son saate baktığımda saat gece 01.00'di. 6 saat ancak uyuyabildim. 6 saat uyumaksa beni hiç dinç tutmadı.

Herkes Eda'ya üzölmüştü. Mert ise şöyle söyledi :

Eda bence sen sporda da başarılısın. Ama kendine inanıp güvenmiyorsun, bence kendine inanırsan başarılısın.

Herkes bir anda:

- Mert haklı diye bağırdılar.

Eda ise o günden sonra kendine inanmaya başladı. Günler geçti, şehirde yüzme yarışması düzenlenecekti. 2. ve 3. olana madalya birinci olana kupa verilecekti. Bu haberi duyan Eda hemen okul arkadaşlarına durumu anlattı. Okul arkadaşları :

-Biz seninle olacağız ama sen kendine inan dediler.

- Ben ailem için, okul için, sizin için ve kendim için yarışacağım dedi. Yarış günü yaklaştı. Hatta zaman öyle hızlıydı ki Eda bir anda kendini yüzerken buldu. Hakemin düdüğü çalması ile başlayan yarışta kendine inandığını içinden söyleyerek yarışa başladı. Öyle hızlıydı ki bitiş noktasına yaklaşmıştı. Yarış bitti, sonuçlar geldi. Eda sonuçları görünce havalara uçtu. Birinci olmuştu, yani kupa kazanmıştı. Bu kupa onun ilk kupası ilk adımındı. Kupayı kaldırırken ki mutluluğu şu ana dek yaşadığı en mutlu andı.

Ela Derin BAŞGÜT

4 / E

PEMBE BALON

Bir varmış bir yokmuş bir zamanlar Gamze adında güzel bir kız yaşarmış. Gamze bir gün sonra 9 yaşına girecekmış Gamze yeni bir yaş alacağı için çok heyecanlıymış, ama bir taraftan da çok üzgünmüş. Çünkü doğum gününde babası işi için bir yolculuğa çıkmak zorundaymış. Gamze yatağında ağlarken, babası Gamze'nin yanına gelmiş. Gamze'ye sarılmış ve de öpmüş. Gamze'ye bir pembe balon ve kitap hediye etmiş. “ Doğum günün kutlu olsun kızım. Lütfen üzülme iki gün sonra döneceğim ” demiş. Gamze hediyelerini çok beğenmiş, babasına teşekkür etmiş.

Ertesi gün babası yolculuğa çıkmış. Annesi Gamze'ye kırmızı elbisesini beyaz çorabını ve kırmızı ayakkabılarını giymesini söylemiş. Gamze'de annesinin sözünü dinleyerek üstünü giymiş sonra da kahvaltısını yapmış. Daha sonra pembe balonunu alıp arkadaşı Ceren'in evine gitmiş.

Ceren'in bir yaşında bir erkek kardeşi varmış. Ceren'in kardeşinin adı Atlas'mış. Ceren ve kardeşi bahçede oyunu oynuyorlarmış. Gamze Ceren'e merhaba demiş, selamlaşmışlar. Gamze Atlas'ı sevmek için hızlanıp koşmaya başlamış. Bu sırada düşmüş ve elindeki balonu uçmuş. Gamze'nin ayağı çok acımış Ceren hemen büyüklere haber vermiş, ambulans gelmiş. Hastaneye gitmişler. Hastanede Gamze'nin ayağının kırıldığını söylemişler. Ayağı alçıya alınmış. Gamze hem canı acıdığı için hem de balonu uçtuğu için çok üzgünmüş. Babası Gamze'nin durumunu öğrenince erken dönmüş. Gamze hastanede bir süre daha yatacaktı. Annesiyle babası Gamze'yi mutlu etmek için güzel bir sürpriz yapmaya karar vermişler. Babası 9 yaşına gireceği için 9 tane pembe balon ve kalp şeklinde pembe bir pasta yaptırmış. Ceren ve arkadaşları hediye almış, hep birlikte hastaneye giderek doğum gününü kutlamışlar. Gamze çok mutlu olmuş. Hediyelerini açmış ve hepsini çok beğenmiş. Herkese çok teşekkür etmiş, o gün en mutlu günü olmuş.

Berrak Ela KARABIÇAK

3 / A

KUTUP AYISI BOMBO

Merhaba ben Kutup Ayısı Bombo. Ben Antartika'da doğdum. Eskiden, hayatım çok güzeldi. Ama sonra araya küresel ısınma girdikten sonra tüm hayatım değişti. Şu an, amcamla yaşıyorum. Artık beni tanıdınız, bir de size şunu söylemek istiyorum. Benim, annem ve babam yıllar önce kayboldu. Evet yanlış duymadınız! Bunların hepsi de küresel ısınma yüzünden.

Yani anlamıyorum burada suyu siz açık bırakıyorsunuz, ama biz zarar görüyoruz. Bunu lütfen aklınıza yazın! Birde asla şöyle düşünmeyin ; “ Ben suyu açık bıraktığımda en fazla ne olabilir ki? ” Hiç düşündünüz mü? Sadece suyu açık bıraktığınız için ailenizin kaybolacağını ? Ben düşündüm! Çünkü gerçekten de oldu. İnşallah bir gün bu elinize geçer de belki de yaşadığımız zorlukları anlayıp, belki bize yardımcı olursunuz. Hem bu sizin kararınız, çünkü siz insanlar bizden üstünsünüz ama şunu unutmayın hiçbir şey için geç değil.

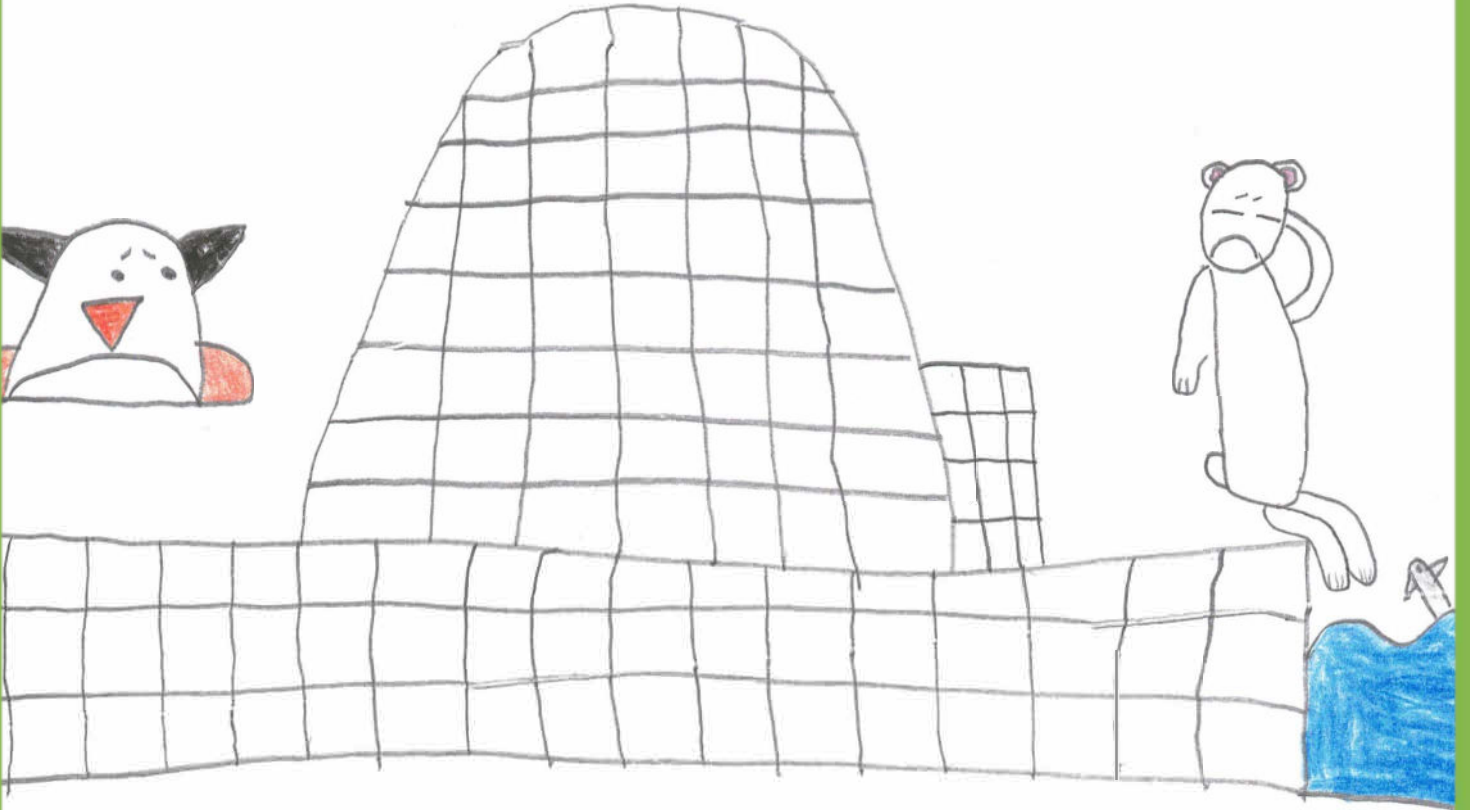

Yaşadığım zorlukları anladığınıza göre benim maceralarıma geçelim. Daha hikaye yeni başlıyor! Yine normal bir gündü, gariban Pengu ve ben her şeyden habersiz bir şekilde buzda kaymaca oynuyorduk. Tabii ben bu oyunda çok beceriksizim aldırmayın! Neyse! Sonra bir anda güm! diye bir ses geldi. İşte küresel ısınma böyle başladı. Buzullar kırılıp gidiyordu! Bir de baktım annem ve babamı bir buzul parçası götürüyor! Aramızda bayağı mesafe vardı, ama o anın korkusuyla onların buzuluna atlamaya çalıştım. Ama sonunda suya düştüm. Annem ve babam da gözlerimin önünde gitti. Suyu düştüğüm an sanki boşluğa düşmüş gibiydim. Gözlerimi “ uyan “ sesleriyle açtım. Tüm hayvanlar bana geçmiş olsun diyordu. Pengu mutluluktan bana sarılıyor “ İyisin ” diyordu. Ama ben hala o anın şokundan çıkamamıştım. Evet artık anne ve babamın nasıl kaybolduğunu biliyorsunuz. Birde şunu unutmayın küresel ısınma sadece beni değil, Antartikada yaşayan tüm hayvanları etkileyen bir şey. Bari bana saygınız yoksa, diğer hayvanlara saygınız olsun. Siz o suları açık bıraktıkça bizim buzullarımız gidiyor! İnşallah bu konuşmalarım bir işe yaradıdır da, suyu açık bırakmazsınız. Neyse ben size en son yaşadığım olayları anlatıyordum. O zaman şimdi de size yaşadığım garip bir olayı anlatıyorum. Bir gün biz yine Penguyla bir şeyler yapıyorduk. O zamanlar yanımda annem ve babam da vardı. Onların o güzel kokusunu hala hissedebiliyorum. Neyse biz konuya dönelim. Bir baktık

bir tane gemi geliyor. Tabii bizde bizi avlayacaklar korkusuna kapılmış bir şekilde bir yandan bir yana koşuşturuyorduk. Sonra o gördüğümüz gemi bizim buz dağlarından bir tanesine çarptı. Buz dağı üstümüze doğru düşmeye başlamasın mı! Nasıl bir şans varsa sadece buz dağının düştüğü yerde Pengu ve ben vardım. O an öleceğimi düşündüm ama Pengu'nun babası ve benim babam bizi son anda kurtardı. Birde üstünde olduğumuz buz ortadan ikiye ayrıldı, yine de buzlar sürüklenmediği için bir sorun olmadı. Şimdi düşünüyorum da ben iyi bir evlat olamamışım. Ailem hep beni kollamış, bana yardım etmiş ben ise onların gitmesine göz yummuştum. Şu an bu kitabı okuyan kişilere söylüyorum.

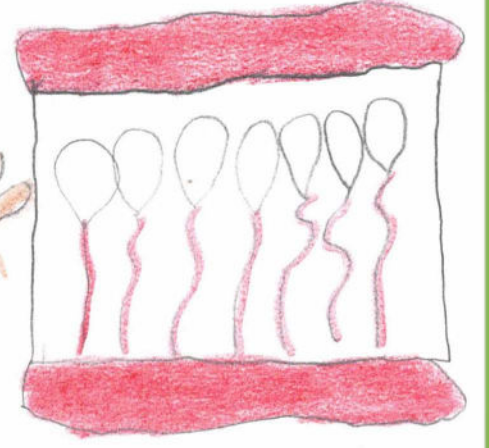
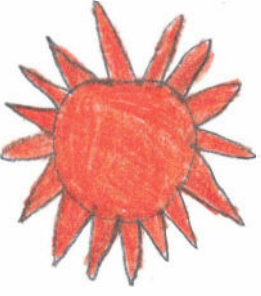
Anne ve babanızın kıymetini bilin, inanın bana. Onları kaybettiğinizde gerçekten de; "Keşke kıymetini bilseydim." diyorsunuz. İnşallah bu söylediğim şeylerle size bir katkıda bulunmuşumdur. Bulunduysam da ne mutlu bana! Bir de şunu unutmayın hiçbir zaman hiçbir şey için geç değildir! Asıl ; "Artık bunun için çok geç." Diyorsanız o şey için geçtir bunu asla unutmayın.

İsmail ALAGEYİK
4 / A

23 NİSAN HANGİ RENKTİR

İlkokula giden Büşra'ya öğretmeni Fatma Hanım 23 Nisan ile ilgili bir resim yapmasını söylemiştir. Okulda yapılacak olan 23 Nisan kutlamalarında Büşra'nın yaptığı bu resim sergilenecektir. Öğretmeninin bu isteğinin ardından Büşra ne çizeceğini düşünür, fakat aklını bir şey gelmez.

Günler hızla geçer, 23 Nisan kutlamalarına çok az zaman kalmıştır. Büşra resmi yapamayacağını düşünür ve hayal kırıklığına uğrar. Sonra birden aklına, dedesinden ona çocukluğunda anlattığı 23 Nisan kutlamaları gelir. Büşra dedesinden tavsiye istemenin iyi bir fikir olacağını düşünür. Dedesi ile konuşur ve dedesinden onların zamanında 23 Nisanlarda uçan balon kullanıldığını ve bu balonları bütün çocukların hayranlıkla izlediğini öğrenir. Resme bir sürü uçan balon çizer. Boyama aşamasına gelmiştir ama Büşra balonun ne renk olacağına karar veremez. O sırada yanında olan annesine sorar :

- Anne 23 Nisan ne renk ?
- Annesi cevap verir :
- Sen ne renk olmasını istersen öyle hayal et.

Annesinin bu söylediği Büşra'nın çok hoşuna gider Büşra resmi boyamaz ve resim o şekilde sergilenir. Resmi görenler Büşra'ya sorarlar :

- Bu resim neden renksiz diye.

Büşra cevap verir :

- Siz ne renk olmasını isterseniz o renk hayal edin. 23 Nisan her renktir. 23 Nisan sen ne renk istersen o renktir.

Karahan KUMAÇ
3 / A

KÜÇÜK EJDERHANIN YAŞADIKLARI

Bir zamanlar bir dağda küçük bir ejderha yaşamış. Bu ejderhanın annesi oğluna o kadar düşkünmüş ki, onun asla evinden dışarı çıkmasına izin vermiyormuş. O yüzden Küçük Ejderha dışarıyı çok merak ediyormuş. Bir gün annesi yemek bulmak için dışarı çıktığında, Küçük Ejderha gizlice dışarı çıkmış. Ama uçmayı bilmediği için yere çakılmış dahası çok yukarıda olduğu için de geri çıkamamış. Küçük Ejderha o yüzden oradaki patikadan yoluna devam etmiş. Annesi geri döndüğünde oğlunu bulamayınca çok endişelenmiş. Küçük Ejderha o patikanın sonunda kocaman bir göl bulmuş. Tabii annesi de o arada oğlunu arıyormuş. Küçük Ejderha çok korkuyormuş ve o kadar susamış ki neredeyse gölün büyük bir kısmını içmiş. Su içerken bir ses duymuş ; O da ne ? O Ses ona tanıdık gelmiş. Bir bakmış ki annesi onu bulmuş. Sevinçten havalara uçmuş sonra annesiyle eve varmışlar. Küçük Ejderha çok korktuğunu anlatmış. Annesi bu olaydan sonra dışarı çıkmasına izin verip, ona uçmayı öğretmiş. Ondandan sonra mutlu mesut yaşamışlar.

Umut ÖZER
3 / A

UÇAN TOP

Hasan adında bir çocuk varmış. Bu çocuk top oynamayı çok seviyormuş. Hasan, bir gün okul çıkışı eve giderken kucağına bir top düşmüş. Topun “Merhaba” demesine de çok şaşırılmış. Topla konuşarak eve gelmişler. Hasan topun nereden geldiğini sormuş, top uzaydan geldiğini söylemiş. Topla dost olmuşlar. Hasan topun evine gitmesi için sertçe vurmuş. Top evine doğru havalanmaya başlamış. Zaman geçse de top Hasan'ı ara sıra ziyaret ediyormuş.

Bir gün uçan top Hasan'ı uzaya götürmek istemiş. Hasan bu teklifi kabul etmiş. Top Hasan'ı uzaya götürüp oradaki arkadaşlarıyla tanıştırmış. Geri döndüğünde Hasan olanları arkadaşlarına anlatmış. Hiçbir arkadaşı buna inanmamış. Hasan'la dalga geçip zorbalık yapmaya başlamışlar. Bunu gören o top, Hasan ve arkadaşlarının bulunduğu yere gelerek Hasan'ın anlattıklarını doğru olduğunu arkadaşlarına göstermiş. Topun gerçek olduğunu gören arkadaşları, yaptıkları davranışlardan dolayı pişman olup Hasan'dan özür dilemişler.

Hasan Adil ÇETİNER
3 / A

ALİ İLE LİMON AĞACI

Bir zamanlar bir limon çekirdeği varmış. Bu limon çekirdeğini Ali diye bir öğrenci bulmuş. Ali çekirdeği tam çöpe atacakken aklına anneannesinin söylediği bir öğüt gelmiş. Anneanesi Ali'ye hiçbir zaman yediği meyvelerin ve sebzelerin çekirdeklerini çöpe atmamasını, onları toprağa gömmesini söylemiş. Bunun üzerine Ali limon çekirdeğini toprağa gömmeye gitmiş. Tam gömerken annesi :

- Ne yapıyorsun oğlum ? demiş

Ali :

- Bulduğun limon çekirdeklerini gömüyorum demiş.

Annesi :

-Öyle olmaz önce filizlenmesi gerek demiş.

Annesini can kulağıyla dinleyen Ali, hemen mutfağa koşmuş. Önce bir peçete alıp güzelce ıslatmış ve limon çekirdeğini içine koymuş. Daha sonra büyük bir özenle onu buzdolabına koymuş. Ali çok heyecanlanmış her gün okula gitmeden önce ve okuldan geldikten sonra dolabı açıp limon çekirdeğine güzel sözler söylüyormuş. Eğer kurumuşsa peçetesini nemlendiriyormuş. Günler günleri kovalamış ve nihayet limon çekirdeği filizlenmiş. Ali hemen filizlenen limon çekirdeğini küçük bir saksıya ekmiş. Bolca güneş alması için odasının camının önüne koymuş. Ali arkadaşlarına limon ağacından bahsediyor eve gelen misafirlere ağacı gösteriyormuş. Bir hafta sonra Ali limon ağacının artık bahçeye dikilmesi gerektiğine karar vermiş. Büyük bir mutluluk ve heyecanla hemen onu bahçeye dikmiş. Özenle onu sulamış ve ona çok iyi bakmış. Günler günleri, haftalar haftaları, aylar ayları, yıllar yılları kovalamış. Limon ağacı çiçeklerini limonlara dönüştürmüştü. Ali ağacın karşısına geçip :

- Bir zamanlar sadece bir çekirdektin ama şimdi dallarında sarı sarı limonları olan bir ağaçsın. Çocuklarıma bizim hikayemizi anlatacağım ve onlara senin çekirdeklerini nasıl ağaca dönüştüreceklerini öğreteceğim demiş.

Ayaz ÖĞMEN
3 / A

AHMET'İN MACERALARI

Ahmet 13 yaşında esmer, uzun boylu, doğayı seven bir çocukmuş. Ahmet'in evi dağın hemen yakınında 4 katlı apartmanın 3 katındaymış. Anne ve babası ile zaman geçirmeyi çok seviyormuş. Ahmet ormanda yürüyüş yapmayı da çok seviyormuş. Tabii ki anne ve babasının iznini alarak ve dönüş saatine mutlaka uyarak.

Ahmet yine bir gün ormanda gezerken, ormanın içinde her yeri kirli, aç ve susuz olduğu çok belli olan siyah bir köpek görmüş. Ahmet köpeğe yaklaşıncı köpeğin gerçekten çok kötü durumda olduğunu anlamış.

Tam o anda çok ilginç bir şey olmuş. Köpek Ahmet'e yaklaşmış ve konuşmaya başlamış. Ahmet en başta hayal gördüğünü düşünmüş, ama köpeği dinledikçe yaşadığı şeyin gerçek olduğuna emin olmuş. Köpek eskiden insan dostlarıyla çok güzel bir evde, çok mutlu bir hayat yaşıyormuş. O zamanlar küçücük bir yavru olduğu için oradan oraya koşup, yemeğini yiyip insan dostları ile oyun oynuyormuş.

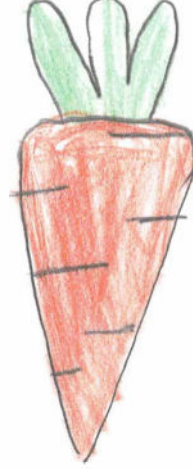
Günler günleri kovalamış, küçük yavru köpek zamanla büyümüş. Kocaman bir köpek olmuş. Artık evde koşup oynadığı zaman eşyaları kırıyor, ortalığı dağıtıyormuş. İnsan dostları bu durumdan rahatsız olmuşlar. Bir gün köpeği arabaya bindirip tam da bu ormana getirip bırakmışlar. O güne kadar evde yaşayan köpek orman hayatına ayak uyduramamış. Ahmet köpeğin anlattıklarına çok üzülmüş ve onu ve hiç yalnız bırakmayacağına söz vermiş.

Asrın Lütü ÇINAR
3 / A

AÇGÖZLÜ TAVŞAN

Sinsi ve kurnaz bir tavşan gitmiş bir çiftçinin tarlasına. Oradaki leziz havuçları kapmış götürüyormuş ki çiftçi görmüş olan biteni. Başlamışlar kovalamacaya. Tavşan almış havuçları kaçmış. Sonra başka tarlalardan havuçlar almaya başlamış. Yolda giderken bir güvercin, “Bu havuçlar seni yavaşlatır. Bence bırak birazını.” demiş. Tavşan ise “Olmaz! Ben ne zorluklar çekip aldım havuçları.” demiş.

Devam ederken yanından geçen her hayvan aynı şeyi söylemiş. Tavşan ise aynı cevapları vermiş. Fakat onun yaptığı açgözlülükmüş. Tavşan sırtında binlerce havuçla giderken birazını yemiş. Fakat yükü hala çok fazlaymış. O sırada sırtındaki havuç çuvalı üstüne devrilmiş. Bunu gören aslan ona doğru koşmaya başlamış. Tavşan zorla yerinden kalkmış ve hızlıca kaçmış. Tavşan çuvaldaki havuçları yiyip bitirmeye başlamış. Fakat çuval boşalmıyormuş. Mecbur ağır çuvalıyla yürümeye devam etmiş. Gece bir ağacın altına saklanıp uyumuş. Sabah uyanıp biraz daha havuç yemiş fakat artık ağırlıktan hareket edemez hale gelmiş. Çaresizce beklemeye başlamış. Sonunda karar vermiş havuçları dereye dökmeye. Birazcık karnı inince dere kenarına gitmiş. Tüm havuçları dökmüş.

Ancak bu kez de açgözlülüğü yüzünden elindekinden olmuş. Tavşan evine dönerken tüm ona öğüt veren hayvanlardan özür dilemiş.

Can Mert AKIN

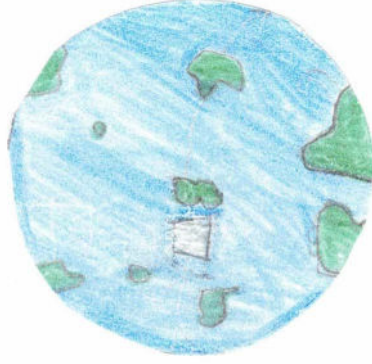
4 / F

MACERACI DİŞ

Mete bir gün annesine dişinin ağrıdığını söylemiş. Annesi çürüğünün olabileceğini söyleyip randevu almış. Ertesi gün diş doktoruna gitmişler. Mete dişi için biraz endişeleniyormuş. Doktor “ Mete Yıldız” diye seslenince, Mete içeri girmiş. Annesi onu dışarıda oturup bekliyormuş.

Mete ağzını açmış, doktor bakmış, ama bir şey yokmuş. Sadece biraz sallanıyormuş. Mete akşam olunca uyumuş. Sabah Mete'nin dişi çıkmış. Mete çok şaşırılmış, koşarak annesinin yanına gitmiş. Geri döndüğünde diş orada yokmuş. Aslında dişi uçabiliyormuş. Diş Mete gidince camdan dışarı çıkmış. Mete Rüya'da olduğunu sanmış, ama gerçekmiş. Diş dünya turu yapmış. Avrupa'dan Asya kıtasına kadar tur atmış. Diş Mete'nin ağzında kıpırdadığından Mete dişinin ağrıdığını sanıyormuş. Çünkü Mete çok fazla şeker yiyor ve dişlerini fırçalamıyormuş. Bu nedenle dişi kaçmak istemiş. Mete'nin dişi uzun bir aradan sonra yeniden çıkmış ama yine bir sıkıntı varmış. Bu defa Mete'nin dişi yamukmuş. Diş hekimi Mete'nin dişine diş teli takmış. Mete'nin dişi düzelerken diğer diş dünya turu yapmaya devam ediyormuş.

Bir gün diş birden bire uçuş özelliğini kaybetmiş ve tam düşerken onu bir karga yakalamış. Karga onun evine doğru gidiyormuş. Karga biraz alçalınca diş yere atlamış. Oradan yanlışlıkla mahalleye ışınlanmış. Mete okuldaymış ama diş mahalleyi hiç bilmiyormuş. Bir süre sonra sahibi yaklaşmış. Diş sahibini uzaktan görüyormuş ama sahibi onu göremiyormuş. Diş ışık gibi parlakmış. Ertesi gün Mete okula giderken parlak birşey görmüş. Mete çok sevinmiş, dişi odasında çok güzel bir yere saklamış. Okuldan dönünce diş telini çıkarmış. Ve sonunda dişi düzelmiş ama Mete çok şeker yediği için dişleri tekrar çürümüş. Hastaneye gitmişler ve Mete' nin dişi çekilmiş. Ama o diş bir daha çıkmamış. Bu durum Mete'ye ders olmuş.

Arda IŞIK

3 / A

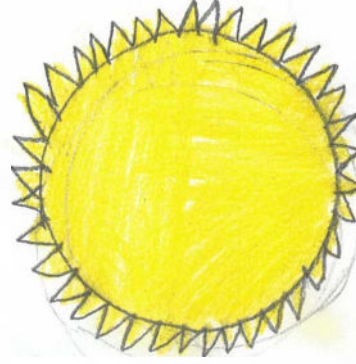

GEZEGENLERLE TANIŞALIM

Herkese merhaba, bunlar arkadaşlarım Merkür, Venüs, Dünya, Mars, Jüpiter, Satürn, Uranüs ve Neptün. Siz de tanışmak ister misiniz ? Gelin sizleri 8 gezegen arkadaşım ile tanıştırayım.

Merhaba ben Merkür, güneş sisteminin en küçük gezegeniyim. Güneşin etrafında en fazla turu ben atarım ve hiçbir gezegen beni geçemez. Benim kendi etrafımda bir halkam ve uydum yoktur. Kendi etrafımda dönmem 59 gün sürer. Tanıştığımıza memnun oldum.

Merhaba ben Venüs, benim yüzeyimde dağlar ve volkanlar bulunur. Benim boyutum dünyanın boyutuna çok yakındır. Tanıştığımıza memnun oldum.

Merhaba ben Dünya, Güneş sisteminin 3. gezegeniyim. Benim yeryüzümde canlılar yaşar. Tanıştığımıza memnun oldum.

Merhaba ben Mars, toprağımda bulunan demirden dolayı kırmızı gözüktürüm. Bu nedenle bana kırmızı gezegen derler. Merkür'den daha büyüğüm, karbondioksit, hidrojen ve argondan meydana gelirim. Bir günüm 24 saat 6 dakikadır. Tanıştığımıza memnun oldum.

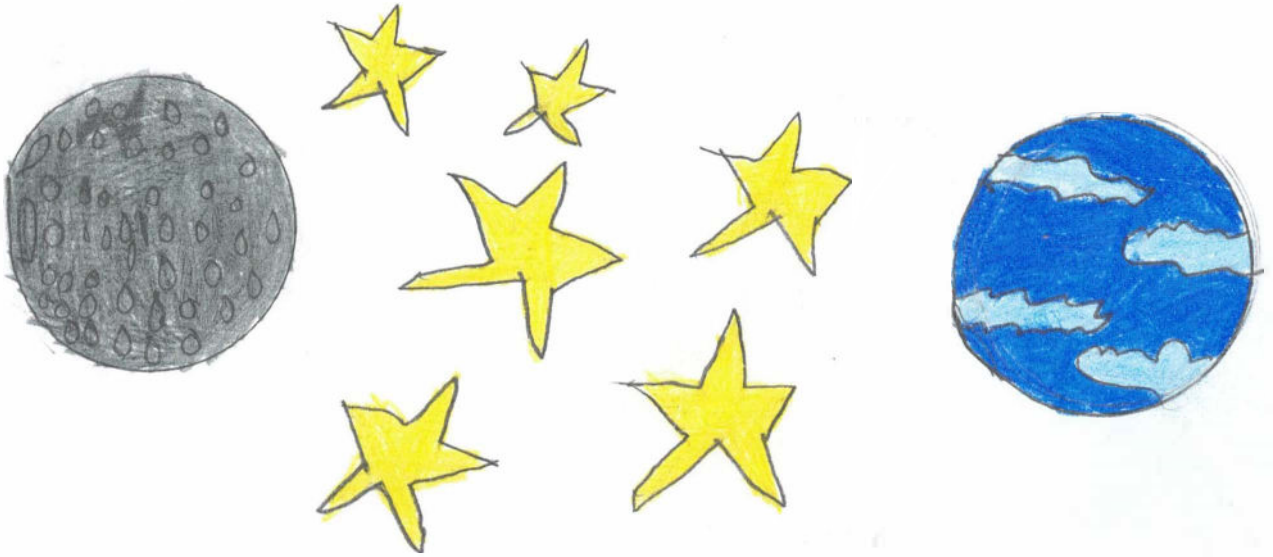
Merhaba ben Jüpiter, güneş sisteminin en büyük gezegeniyim. Kendi etrafımda dönmem diğer gezegenlerden daha hızlıdır. Tanıştığımıza memnun oldum.

Merhaba ben Satürn, çoğunlukla hidrojen ve helyumdan oluşurum. Halkalarım ile meşhurum, 7 tane halkam var. Tanıştığımıza memnun oldum.

Merhaba ben Uranüs, güneş sisteminin en soğuk gezegeniyim. Benim kütlemin dünyanın kütlelerinden 15 kat, hacmim ise 63 kat daha büyüktür. Tanıştığımıza memnun oldum.

Merhaba ben Neptün, karanlık, soğuk ve çok rüzgarlıyım. Beni Uranüs'e çok benzetirler. Amonyak ve metan gazından oluşurum. Tanıştığımıza memnun oldum.

Madem 8 gezegenle tanıştınız, gelin bir de size en büyük yıldızla tanıştırayım;

Merhaba ben Güneş, dünyanın ısı ve ışık kaynağı ve en büyük yıldızıyım. Ben yaklaşık 200 milyar yıldızdan biriyim. Dünyadan 109 kat daha büyüğüm.

Bu arada benim akrabalarım en sıcak gezegende yaşıyorlar. Ablam ve abim ise kırmızı gezegende yaşıyor. Ben annem ve babam en soğuk gezegende yaşıyoruz. Orası hem soğuk, hem karanlık hem de çok rüzgarlıdır. Arkadaşlarım ise en büyük gezegende yaşıyorlar. Uranüs'ten Jüpiter'e çok uzun haftalar geçirerek gidiyoruz. Çok yakında Venüs'ü taşınacağız. Bir gezegenden diğerine gitmek 2 yıl falan sürüyor maalesef. Hatta halkalı gezegende, babamın akrabaları, Neptün' de annemin akrabaları yaşıyor. Ama her hafta bir gezegenden diğerine gidiyoruz.

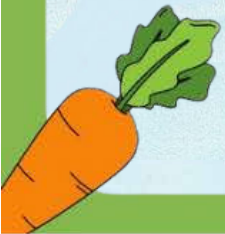
Ama en fazla dünyada kalıyoruz. Orada denizler, havuzlar, okyanuslar, kumsallar ve sahiller bulunuyor. Daha fazla besin ve daha nicesi var. Ben 8 gezegeni de severim ama en çok büyük yıldız severim. Çünkü o tüm gezegenlerin ısı kaynağıdır.

Tuğra GÜLTEKİN
3 / A

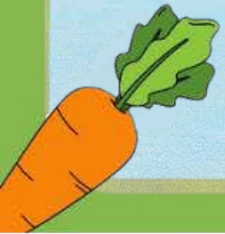
**Bu projenin eğitimleri, Dokuz Eylül Üniversitesi
Buca Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Anabilim
Dalı akademisyenleri tarafından
gerçekleştirilmiştir.**

Yazmak, kalbin nefes alıp verişini
kağıda dökmektir.

William Wordsworth

Güneş KARAŞAHİN 3/A